Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (Sediul Rîșcani) (jud. Veronica Jomiru-Niculiță)

Dosarul nr. 3a-1963/25 (2-25058439-02-3a-06062025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

08 iulie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Dașchevici Grigore şi Bostan Angela

Examinînd, în procedură scrisă, cererea de apel declarată de Balint Eugen asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (Sediul Rîșcani) din 23 mai 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Balint Eugen către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 29 aprilie 2025, Balint Eugen a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Inspectoratul General pentru Migrație a MAI, prin care a solicitat:

-anularea Deciziei de respingerea cererii de azil nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 emis de către şef al DRC a IGM comisar - şef Veaceslav Patraş.

-admiterea cererii privind acordarea azilului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia cu nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 emisă de Inspectoratul General pentru Migrați s-a decis că Balint Eugen Ioan nu îndeplineşte condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 alin.(1) al Legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Consideră decizia nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 neîntemeiată, emisă cu încălcarea legislației în vigoare, a procedurii de examinarea cererii privind acordarea azilului și drepturilor și intereselor reclamantului.

Notează că la examinarea cererii de acordare a azilului lui Balint Eugen, a fost încălcată competența soluționării cererii de azil.

Astfel, reclamantul Balint Eugen Ioan să află în Penitenciarul nr.13 mun.Chişinău, cererea fiind depusă către conducerea Penitenciarului nr.13, care urma să expedieze în condițiile Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în RM către Direcția Regională Centru, Chişinău, însă cererea nu a fost examinată de către Direcția Regională Centru Chişinău, astfel a fost încălcată competența teritorială.

Decizia contestată şi înscrisurile anexate nu cuprind informații privind calea de atac a acesteia, termenul de depunere a plîngerii şi organul la care se depune.

Consideră că prin lipsa informației menționată a fost încălcată procedura de examinare şi modul de contestare a cererii de azil aşa cum prevede legislația în vigoare, încălcări care au dus la soluționarea eronată a cauzei.

Consilierul la eliberarea actului contestat, nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea cauzei, nu a apreciat legea aplicabilă, art.60 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în RM.

La caz consideră că decizia cu nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 emisă de către Şef al DRC A IMG comisar-şef Veaceslav Patraş este nemotivată, iar concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavînd putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum şi normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor legislației în vigoare.

Remarcă că analiza inspectorului pe care a făcut-o în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii, trebuia să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere, fapt ce la caz nu se atestă.

Cele invocate indică la examinarea unilaterală a cauzei, ce constituie o încălcare a dreptului reclamantului de a se bucura de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare, precum şi a principiului egalității armelor în proces.

Omiterea aspectelor menţionate de către autorul deciziei contestate, direct indică la examinarea superficială a cauzei, fără a fi supusă controlului temeinicia şi corectitudinea soluţiei prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

Consideră că în speţă, prezintă relevanţă și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieşind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă şi pe bază de dovezi certe a situației de fapt şi de drept, care, este diferită de la caz la caz.

La fel consideră că şef al DRC a IGM comisar - şef Veaceslav Patraş a pronunţat o decizie ilegală, neîntemeiată și nemotivată. Circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin de către acesta.

Afirmațiile consilierului de decizie că cererea reclamantului nu îndeplineşte condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 alin.(1) al Legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova şi în temeiul art.60 alin.(1) lit.c) şi art.62 lit.d) din Legea nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova este neîntemeiata, deoarece prevederile Legii nu au fost încălcate.

Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 23 mai 2025, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Balint Eugen către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea deciziei nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 de respingere a cererii de azil.

Verificarea admisibilității apelului.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 27 mai 2025, Balint Eugen a depus apel nemotivat asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 23 mai 2025.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, **dacă legea nu stabileşte un termen mai mic**. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.

Potrivit art. 65 alin. (4) din Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270-XVI din 18.12.2008, prin derogare de la prevederile art.232 din Codul administrativ nr.116/2018, hotărârea instanţei de judecată privind menţinerea sau anularea deciziei de respingere a cererii de azil care face obiectul procedurii rapide poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunţării dispozitivului hotărârii. Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 5 zile lucrătoare de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz hotărîrea instanţei de fond a fost pronunţată public la 23 mai 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 27 mai 2025, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Hotărîrea motivată a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 23 mai 2025 a fost comunicată reprezentantului apelantul la data de 03 iunie 2025, iar motivarea apelului a fost depusă la 05 iunie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (4) din Legea nr. 270 din 18.12.2008.

<u>Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.</u>

În susținerea apelului, Balint Eugen, a reiterat argumentele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată. A solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care pretențiile reclamantului să fie admise integral în modul în care au fost formulate.

<u>Argumentele părții intimate vis a vis de apelul declarat:</u>

Prin referința depusă, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea apelului declarat de Balint Eugen cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (1), (5) din Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270-XVI din 18.12.2008, (1) Prin derogare de la prevederile art.209 din Codul administrativ nr.116/2018, decizia de respingere a cererii de azil **care face obiectul procedurii rapide** poate fi atacată cu acţiune în contencios administrativ, fără procedură prealabilă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data deciziei de respingere. (5) C**ererile de apel se examinează în procedură scrisă** în termen de până la 30 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la data pronunţării.

Studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel și în referința depusă, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul declarat de Balint Eugen este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 23 mai 2025, din următoarele considerente.

<u>Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:</u>

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispozițiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei atestă că, Balint Eugen este *****

La 21.03.2025, Balint Eugen s-a adresat prin intermediul conducerii Penitencirului -13 către Inspectoratul General de Migrație cu cerere de acordare statutului de refugiat (f.d.15-20 dosar administrativ).

Potrivit notei Serviciului de Informații și Securitate s-a stabilit că *****

Potrivit ordonanței Direcției de Poliție a mun. Chișinău din 01.04.2025 în privința cetățeanului României-Balint Eugen a fost pornită urmărirea penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe faptul că în cadrul percheziției corporale, asupra acestuia a fost depistat și ridicat o carte de identitate și un pașaport ***** eliberat pe numele *****

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 s-a respins cererea de azil, în temeiul art.19 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova, art.4 alin.(3) și art.60 alin.(1) lit.c) din Legea nr.207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (f.d.38-34 dosar administrativ).

Manifestînd dezacordul cu actul administrativ menționat supra, Balint Eugen a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune, prin care a solicitat:

- anularea Deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr.1053/25/DAA din 22.04.2025;
- obligarea acordării străinului Balint Eugen a azilului pe teritoriul RM.

Referitor la admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1)O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

La caz, identificând obiectul acțiunii – anularea Deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr.1053/25/DAA din 22.04.2025; obligarea acordării străinului Balint Eugen a azilului pe teritoriul RM - ***Completul judiciar menționează că la caz – conform reglementărilor art. 206 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, obiectul examinării îl reprezintă o acțiune în obligare, limitele***

controlului judiciar fiind realizat în conformitate cu art. 225; 224 alin.(1) lit.b) Cod administrativ.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială î-şi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pîrîte, precum și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

(2) O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel statuează că, Decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr.1053/25/DAA din 22.04.2025, prin prisma art. 10 și 11 Cod administrativ, reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantului.

Articolul 163. *Neefectuarea procedurii de examinare a cererii prealabile*

Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, ***dacă legea nu prevede altfel****. Acest termen începe să curgă de la:*

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Conform art. 65 alin. (1) al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova*, prin derogare de la prevederile art.209 din Codul administrativ nr.116/2018, decizia de respingere a cererii de azil care face obiectul procedurii rapide poate fi atacată cu acțiune în contencios administrativ, fără procedură prealabilă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data deciziei de respingere.*

Nefiind de acord cu Decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr.1053/25/DAA din 22.04.2025, recepționată la 23.04.2025, Balint Eugen, la 29.04.2025, s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea în obligare înaintată de Balint Eugen a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cu respectarea și a altor condiții de admisibilitate, considerent din care, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată.

<u>Referitor la fondul acțiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie

adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Fiind învestită cu soluționarea cauzei ca instanță de fond, Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), prin hotărîrea din 23 mai 2025, a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Balint Eugen către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea deciziei nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 de respingere a cererii de azil.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru susține ca fiind legală soluția primei instanțe, iar în argumentarea poziției sale reține următoarele.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ (în vigoare la data inițierii procedurii administrative):

Constituția RM:

Articolul 19. Statutul juridic al cetăţenilor străini şi al apatrizilor

(1) Cetăţenii străini şi apatrizii au aceleaşi drepturi şi îndatoriri ca şi cetăţenii Republicii Moldova, cu excepţiile stabilite de lege.

(3) Dreptul de azil se acordă şi se retrage în condiţiile legii, cu respectarea tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, nr. 200 din 16.07.2010:

Articolul 1. Domeniul de reglementare

Prezenta lege reglementează intrarea, aflarea şi ieşirea străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea şi prelungirea dreptului de şedere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrîngere în caz de nerespectare a regimului de şedere şi măsuri specifice de evidenţă a imigraţiei, în conformitate cu obligaţiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaţionale la care este parte.

Articolul 3. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

străin – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

autoritate competentă pentru străini – autoritate administrativă, subordonată Ministerului Afacerilor Interne, care asigură implementarea prevederilor prezentei legi, a politicilor publice, exercitând atribuţii în domeniul integrării străinilor, al readmisiei în conformitate cu acordurile bilaterale, al azilului, precum şi alte

atribuţii stabilite prin actele normative şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 6. Condiţiile de intrare a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atît pentru întreţinere pe perioada şederii, cît şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit;

e) nu sînt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art.55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008:

Articolul 3. În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

azil – instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;

cerere de azil – manifestare de voinţă, exprimată în scris sau oral în faţa autorităţilor competente, din care să rezulte că se solicită o formă de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

procedură de azil – totalitate a actelor şi acţiunilor îndeplinite, precum şi activităţilor desfăşurate de autorităţile competente, în vederea acordării unei forme de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

protecţie internaţională – statut de refugiat şi statut conferit prin protecţie umanitară, definite la art.17 şi 19;

solicitant sau *solicitant de azil* – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluţionată încă prin decizie irevocabilă;

statut de refugiat – formă de protecţie, recunoscută de Republica Moldova, a cetăţeanului străin sau apatridului care întruneşte condiţiile prevăzute în Convenţia privind statutul refugiaţilor, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum şi în Protocolul privind statutul refugiaţilor din 31 ianuarie 1967.

Articolul 16. Formele de protecţie

În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie:

a) statutul de refugiat;

b) protecţie umanitară;

c) protecţie temporară;

d) azil politic.

Articolul 17. Statutul de refugiat

(1) Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Articolul 18. Motivele de excludere de la recunoaşterea statutului de refugiat

(2) Un străin este exclus de la recunoaşterea statutului de refugiat dacă există motive întemeiate să se creadă că:

e) prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.

Articolul 19. Protecţia umanitară

Protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art.45 alin.(3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Articolul 20. Motivele de excludere de la acordarea protecţiei umanitare

(1) Un străin este exclus de la acordarea protecţiei umanitare dacă există motive întemeiate să se creadă că:

d) prezintă un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova;

Articolul 41. Accesul la procedură

Autorităţile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui străin, aflat pe teritoriul Republicii Moldova sau la frontiera de stat, din momentul

manifestării de voinţă, exprimată în scris sau verbal, din care să rezulte că acesta solicită protecţia statului Republica Moldova.

Articolul 42. Rolul activ

(1) La soluţionarea cererilor de azil, autorităţile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt şi de drept care ar putea conduce la soluţionarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menţionată expres în cererea de azil sau în plîngere.

(2) La soluţionarea cererilor de azil, autorităţile competente au obligaţia să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

(3) În vederea îndeplinirii obligaţiilor prevăzute la alin.(1) şi (2), autorităţile competente să soluţioneze cererile de azil pot solicita expertize, consulta experţi, efectua verificări referitoare la identitatea solicitanţilor, în condiţiile legislaţiei în vigoare.

Articolul 43. Cerinţele privind examinarea cererii

(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecţiei temporare se examinează în conformitate cu art.22-27.

Articolul 44. Beneficiul dubiului

Atunci cînd o parte din motive sau cînd toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sînt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declaraţiile solicitantului sînt considerate coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cît mai curînd posibil, iar eventuala întîrziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Articolul 45. Persecuţia şi vătămările grav

(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Articolul 48. Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave

(1) La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atît pe

evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cît şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine.

(2) O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.

Articolul 51. Cererea de azil

(1) Cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce:

a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat;

Articolul 56. Analizarea motivelor invocate de solicitantul de azil

La analizarea cererii de azil, se va ţine cont:

b) de faptele relevante referitoare la ţara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile şi regulamentele din ţara de origine şi de modalitatea în care sînt aplicate;

c) de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine;

d) de situaţia individuală sau de circumstanţele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuţie sau vătămări grave;

e) de acţiunile solicitantului, ulterioare părăsirii ţării de origine: au fost ele direcţionate exclusiv sau în principal spre crearea condiţiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilităţii ca aceste acţiuni să conducă la persecuţie sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în ţara de origine;

Articolul 57. Colectarea informaţiilor relevante pentru soluţionarea cererii de azil

(1) Consilierul de decizie ia toate măsurile pentru colectarea informaţiilor necesare soluţionării cererii de azil.

(2) La emiterea deciziei, autoritatea competentă poate lua în considerare informaţiile oferite de ÎCNUR, rapoartele Organizaţiei Naţiunilor Unite referitoare la drepturile omului, alte informaţii.

(3) Direcţia azil şi integrare poate solicita oricărei autorităţi publice centrale sau locale orice document necesar analizei situaţiei solicitantului şi examinării cererii lui de azil, cu respectarea confidenţialităţii în sensul art.13.

(4) Direcţia azil şi integrare poate solicita expertize şi poate consulta experţi dacă este necesar în procesul decizional.

Articolul 58. Procedura de examinare a cererii de azil

(1) Examinarea cererii de azil se efectuează în cadrul procedurii de azil, în conformitate cu principiile şi cu garanţiile procedurale prevăzute de prezenta lege.

Articolul 62. Cererile de azil care fac obiectul procedurii rapide

În procedură rapidă se examinează următoarele cereri de azil:

a) abuzive;

b) evident nefondate;

c) înaintate de persoane care, prin activitatea sau prin apartenenţa lor la o anumită grupare, prezintă pericol pentru siguranţa naţională ori pentru ordinea publică;

d) înaintate de persoana care se află în procedură de extrădare.

Articolul 63. Cererea de azil abuzivă şi cererea evident nefondată

(1) Cererea de azil este considerată abuzivă dacă:

a) solicitantul a indus în eroare autorităţile în ceea ce priveşte identitatea şi/sau cetăţenia sa, şi/sau autenticitatea documentelor sale, prezentînd informaţii sau documente false ori tăinuind informaţii şi documente relevante care ar fi putut avea o influenţă nefavorabilă asupra deciziei;

b) solicitantul a depus o altă cerere de azil, furnizînd alte date personale;

c) solicitantul nu a furnizat nici o informaţie care să stabilească cu un grad rezonabil de certitudine identitatea sau cetăţenia sa ori nu a prezentat cu rea-credinţă acte de identitate sau documente de călătorie care ar fi fost de ajutor la stabilirea identităţii sau a cetăţeniei sale;

d) solicitantul a depus cerere numai pentru a amîna sau a împiedica punerea în executare a unei decizii anterioare sau iminente care ar conduce la expulzarea sa.

(2) Cererea de azil este considerată evident nefondată dacă:

a) solicitantul a făcut declaraţii incoerente, contradictorii, puţin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmaţia sa că a fost supus unor persecuţii;

b) solicitantul a depus o cerere nouă în care nu invocă noi elemente relevante cu privire la situaţia sa personală ori la situaţia din ţara sa de origine;

c) solicitantul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în mod ilegal ori şi-a prelungit ilegal şederea şi, fără un motiv valabil, nu s-a prezentat la autorităţi şi/sau nu a depus cerere de azil cît mai curînd posibil, avînd în vedere circumstanţele intrării sale în teritoriu.

(3) Motivele specificate la alin.(1) şi (2) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuţie, conform art.48.

Articolul 64. Examinarea cererii care face obiectul procedurii rapide

(1) Procedura rapidă poate începe în cadrul unei proceduri ordinare la data la care consilierul de decizie constată existenţa uneia dintre situaţiile prevăzute la art.63.

(1[1]) Prin derogare de la prevederile art.55 alin.(1) şi (2), intervievarea solicitantului de azil este efectuată cât de curând posibil, dar nu mai târziu de 10 zile de la depunerea cererii sau începerea procedurii rapide. În cazul în care este necesară o cercetare suplimentară a informaţiilor din ţara de origine, precum şi a altor circumstanţe pertinente referitoare la cererea de azil, termenul iniţial de 10 zile poate fi prelungit suplimentar cu 10 zile.

(2) După interviul şi examinarea motivelor invocate în cererea de azil, Direcţia azil şi integrare se pronunţă în cel mult 15 zile de la începerea procedurii rapide.

Completul judiciar menționează că, Constituția RM, la art. 19 alin. (3) prevede că, dreptul de azil se acordă şi se retrage în condiţiile legii, cu respectarea tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Instituţia azilului este, în general, abordată din două puncte de vedere distincte: al statului care acordă acest statut și al persoanelor care îl solicită.

Din punctul de vedere al statului, acordarea sau refuzul de a acorda azil reprezintă un drept suveran. Statul poate să permită intrarea şi şederea pe teritoriul său a unor străini supuşi persecuţiilor politice în statul a căror cetăţeni sunt. În acelaşi timp, statul solicitat **nu are** o obligaţie de a răspunde favorabil la o cerere de azil, **care poate fi refuzată**.

Astfel, dreptul de a aprecia în fiecare caz în parte, temeinicia cazurilor care motivează o cerere de azil aparţine exclusiv statului solicitat.

În speță, Completul judiciar, reieșind din materialele cauzei reține că, Balint Eugen este *****

La 21.03.2025, Balint Eugen s-a adresat prin intermediul conducerii Penitencirului -13 către Inspectoratul General de Migrație cu cerere de acordare statutului de refugiat (f.d.15-20 dosar administrativ).

În cadrul interviului Balint Eugen a susținut, că *****

Totodată, a declarat, că *****

A mai indicat Balint Eugen că motivele solicitării azilului sunt faptul că în ***** i-au fost încălcate drepturile de a vota, de a alege și a candida din anul 2008. Consideră că condamnările sale sunt nelegale, ce nu prevăd condamnare cu executare în penitenciar. Un alt motiv invocat este***** A mai menționat că nu face parte din vreun partid politic.

Potrivit notei Serviciului de Informații și Securitate s-a stabilit că *****

Totodată se reține că, potrivit ordonanței Direcției de Poliție a mun. Chișinău din 01.04.2025 în privința cetățeanului României-Balint Eugen a fost pornită urmărirea penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe faptul că în cadrul percheziției corporale, asupra acestuia a fost depistat și ridicat o carte de identitate și un pașaport ***** eliberat pe numele *****

Completul judiciar reține că, în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul, statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Potrivit Articolul 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul, (1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii: a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Potrivit pct. 51 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că nu există o definiție universală acceptată a „persecuţiei”, iar diferitele tentative de a formula o astfel de definiție au avut un succes limitat. Din Articolul 33 al Convenţiei din 1951, se poate deduce că o ameninţare a vieţii sau a libertăţii pe motiv de rasă, religie, naţionalitate, opinie politică sau apartenenţă la un anumit grup social constituie întotdeauna persecuţie. Alte violări grave ale drepturile omului din aceleaşi motive – vor constitui, de asemenea, persecuţie.

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 s-a respins cererea de azil, în temeiul art.19 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova, art.4 alin.(3) și art.60 alin.(1) lit.c) din Legea nr.207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (f.d.38-34 dosar administrativ).

În condițiile speței Completul judiciar reține că instanța de fond just a statuat asupra legalității acesteia. Or, la emiterea deciziei contestate de către autoritatea publică intimată au fost luate în considerare afirmațiile solicitantului de azil, conform cărora acesta nu dorește să revină în *****, invocând încălcarea dreptului la vot, precum și faptul că condamnările din țara sa de origine ar fi nelegale.

Totodată, instanța de apel reține că, solicitantul de azil- Balint Eugen, nu a probat faptul că rămânerea sa în continuare în ţara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiţia refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleaşi motive dacă s-ar întoarce acolo, la caz nefiind identificată existenţa unei temeri bine-întemeiate.

La fel se reține că, în cadrul interviului, Balint Eugen a precizat că ar întâmpina anumite probleme din cauza religiei sale, menționând că este de *****, în timp ce ceilalți localnici erau de religie ortodoxă. În acest context, autoritatea publică pîrîtă/intimată întemeiat a apreciat critic această afirmație a solicitantului, întrucât *****este un stat care, potrivit rapoartelor internaționale, nu restricționează libertatea de alegere a confesiunii religioase și nu încalcă drepturile fundamentale legate de libertatea religioasă (Raportul din 2023 privind libertatea religioasă internațională: *****, publicat la 26.06.2024 https://www.ecoi.net/en/document/2111946.html).

Deasemenea, la emiterea deciziei de respingere a cererii de azil s-a luat în considerație și faptul că, la data de 14.02.2025 Balint Eugen a fost arestat de către organele de urmărire penală a Inspectoratului Național de Investigații al IGP

Chișinău, ulterior plasat în arest în penitenciarul nr. 13, prima ședință de judecată pe procedura de extrădare fiind stabilită la data 20.03.2025. Reclamantul fiind în cunoștință cu faptul că acesta va fi extrădat a depus cererea de azil la 21.03.2025 cu câteva zile înainte de ședința de judecată cu privire la extrădarea sa. Astfel se poate conchide că, intenția de fapt a apelantului la solicitarea azilului a avut raționamentul evitării și tergiversării extrădării în *****.

Cu referire la aserțiunea apelantului precum că pe numele său este intentat dosar penal, Completul judiciar reține că, în conformitate cu pct. pct.56 din Manualul referitor la proceduri şi criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenţiei din 1951 şi a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaţilor, noţiunea de „pedeapsă" este definită în modul următor: **este important de a efectua o distincţie clară între persecuţie şi pedeapsă prevăzută pentru o infracţiune de drept comun**. **Persoanele ce fug pentru a scăpa de urmăriri sau pedepse pentru astfel de infracţiuni, în mod normal nu sunt refugiaţi**. Refugiatul este o victimă – sau potenţială victimă a injustiţiei care trebuie să dovedească faptul dat şi nu o persoană ce fuge de justiţie.

În speță, estew cert stabilit faptul că, Balint Eugen este a*****

Balint Eugen a recunoscut în cadrul interviului că în *****are două dosare penale, inițiate în anii 2015 și 2018. În anul 2018, a fost condamnat la o pedeapsă de 8 ani de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de viol. În prezent, în *****, reclamantul este condamnat pentru contrabandă, fiind sancționat cu o pedeapsă de 2 ani de închisoare, precum și pentru conducerea unui autovehicul fără permis de conducere, faptă pentru care a primit o pedeapsă de 1 an și 6 luni de închisoare.

Astfel este cert faptul că, Balint Eugen este în cunoștință de cauza cu referire la dosarul penal intentat în privința acestuia.

Mai mult, instanța de apel reiterează că, potrivit ordonanței Direcției de Poliție a mun. Chișinău din 01.04.2025 în privința cetățeanului României-Balint Eugen a fost pornită urmărirea penală conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe faptul că în cadrul percheziției corporale, asupra acestuia a fost depistat și ridicat o carte de identitate și un pașaport ***** eliberat pe numele *****

Astfel în privința acestuia devin aplicabile cauzele de excludere conform art. 18 alin (2) lit. e) și art. 20 alin. (1) lit. d) al Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, care prevăd că un străin este exclus de la recunoașterea statului de refugiat, precum și de la acordarea protecției umanitare dacă există motive întemeiate să se creadă că: prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.

Mai mult ca atât, în toată procedura administrativă de azil și pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel nu au fost anexate

careva probe din care ar rezulta că Balint Eugen este persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, conform art. 17 a Legii 270/2008 privind azilul în Republica Moldova. Aşadar, apelantul se limitează doar la afirmaţii cu caracter declarativ în ceea ce priveşte argumentarea necesităţii obţinerii statutului de refugiat sau a protecţiei umanitare.

La caz nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul apelantului precum că IGM nu a examinat cererea sa și prin prisma posibilității acordării protecției umanitare. Or din conținutul motivării actului administrativ contestat (pct.3), se reține că, de către IGM a fost analizată și posibilitatea acordării protecției umanitare în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în conformitate cu care, protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Astfel, IGM a reținut următoarele:

*„- **Analiza riscului serios de condamnare la pedeapsa capitală sau existența pericolului execuției**. Din declarațiile solicitantului nu rezultă că dânsul este expus unui risc serios de a fi condamnat la moarte sau de a executa o astfel de pedeapsă, acesta nesăvârşind nici o infracţiune pentru care este urmărit de către autorități în țara de origine.*

*- **Analiza riscului serios de tortură, tratamente ori pedepse inumane sau degradante**. În conformitate cu Convenția împotriva torturii şi altor pedepse şi tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificată de Republica Moldova la data de 31.05.1998, termenul tortură desemnează orice act prin care se provoacă unei persoane, cu intenţie, o durere sau suferinţe puternice, de natură fizică sau psihică, în special cu scopul de a obţine, de la această persoană sau de la o persoană terţă, informaţii sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terţă persoană l-a comis sau este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terţe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință sunt provocate de către un agent al autorității publice sau orice altă persoană care acționează cu titlu oficial, sau la instigarea sau cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane. Analizând declarațiile solicitantului, dânsul nu a fost supus unor astfel de tratamente, el părăsind tara de origine, din alte considerente.*

*- **Analiza riscului serios de amenințări grave şi individuale, la adresa vieții sau integrității corporale a unui civil, urmare a violenței generalizate în situații***

de conflict armat intern sau internaţional*. În urma analizei surselor de informaţii publice şi anume raportul Annual report on the human rights (Amnesty International), Amnesty International (Author): "The State of the World's Human Rights; *****2023", Document #2107970 - ecoi.net s-a apreciat că în prezent pe teritoriul României nu se desfăşoară conflict armat internaţional sau intern, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale.*

*De asemenea, s-a concluzionat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească *****într-un mod forţat.*

Drept concluzie, poate fi apreciat faptul că situația din țara de origine al solicitantului de azil nu prezintă un pericol atît pentru viața cît pentru şi securitatea acestuia în cazul întoarcerii în tara de origine.

Luînd în considerare informația din țara de origine a solicitantului de azil, s-a apreciat că nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care pune în pericol viața şi libertatea persoanei în cauză şi de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului."

În lumina celor expuse supra, Completul judiciar conchide că autoritatea publică pîrîtă și instanța de fond just au conchis că, Balint Eugen, nu îndeplineşte condițiile necesare pentru acordarea protecţiei umanitare conform art. 19 alin al Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Totodată instanța de apel reiterează că, în privința apelantului Balint Eugen se aplică clauza de excludere în conformitatea cu prevederile art. 18 alin. (2) lit. e) și art. 20 alin.(1) lit. d) al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

În lumina celor expuse supra, Completul judiciar conchide că, instanța de fond just a statuar asupra legalității deciziei IGM nr.1053/25/DAA din 22.04.2025 de respingere a cererii de azil.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către Balint Eugen în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Reieșind din raționamentele expuse, exercitând controlul judecătoresc asupra stării de fapt și de drept care rezultă din raportul juridic de contencios

administrativ, Completul judiciar notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide a respinge apelul declarat de Balint Eugen şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 23 mai 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de Balint Eugen, ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău (Sediul Rîșcani) din 23 mai 2025.

Decizia instanţei de apel nu se supune recursului, fiind definitivă şi irevocabilă de la data pronunţării.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Dașchevici

Grigore

Bostan Angela